

a aquests reconeixements sota l'ombra d'En Pi i Margall, invocant-ne el nom i la doctrina, sonen les seves paraules amb una claredat aclaparadora per a molts. Foren escrites quan el nacionalisme era en germen. Amb la votació de la nostra proposició sabem si en lloc de seguir el compàs dels temps, augmentant la comprensió dels problemes nacionalistes i accentuant el sentit de llibertat tradicional, els pretesos federals d'avui acusen una retrogradació en l'actitud en el que invocuen com a Mestre.

REVISTA DE LA PREMSA

La pàtria dels catalans

Domènec de la Castellania al *Llamp*, de Gandesa (13 oct.), escriu que l'afeció dels hòmens per determinades coses és innada i esmenta com a exemple l'amor de la Pàtria.

"La Pàtria només pot ésser una, com una sola pot ésser només la mare que ens ha portat al món. Alemanya és la pàtria dels alemanys; França la dels francesos... etc.; i la dels catalans...? Catalunya!

Per això a aquells als quals se'ls diu que la nostra pàtria és una altra, els cal preguntar:

ANY II — Borgas Blanques 8 d'Octubre de 1922 — NUM. 63

SEMPRE AVANT!

SETMANARI NACIONALISTA RADICAL
 Trimestre Clau 150 ptes. — No's responen els originals
 i dels que no publicuem per no responsables dels autors.
 Dedicació i Administració
 Raval del Carme, n.º 7

"Acció Catalana"

Son devant un moviment capdient. Qui ho veu i no pot veure el que és? Ho hem preguntat a vora cinquanta radicals, i totes les respostes són: "Acció Catalana". Les respostes són totes en un mateix sentit. Aquesta nova idea agrupada amb energia i unificació abraça a tots els més radicals i nacionalistes.

Ca no un fenomen, capítol no l'hi esdevé aquesta raó, amb a la C. referència que donat per a aquesta "agrupació de pensaments" i veu Francesc Macià, op en "Estat Català". En aquest moment fem-nos que la referència de les nostres forces no era pas de fàcil, aliat al mateix temps, era tant i la consigna era la presència en l'horitzó de l'acció i l'unió.

Després d'altre mitjàvem resoltes la proposta d'acció d'acció, provinent de La Lliga i aquesta era havia fet aguantar una xifra que no podien ésser triades en un moment. Però ara, han triat les declaracions al Consell, davant la Mancomunitat, i l'agrupació de "La Pàtria" queixant d'aquesta i de la seva separació, i a més de l'acció, la conferència i l'unió i ho confessem amb hem memorat d'Acció. Que potser ho hem fet massa depressa?

Ningú no pot ignorar que, biològicament, davant nostre ser. Més com l'amor de sola ens hem sentit capdient per Acció. Al que fins, al que sentim i no ens hi hem decidit, al no hi hem escrit en per una mica de desànim per tal ho que vulguem menys per falta de ganes (com que aquí no hi ha venim possible que acceptem la doctrina "Acció" no ho hem pensat ni la volem).

Però que se jo quita moltes i han inclinat en voler ser agruats d'agrupació capdient "Acció".
 No hi fallarem, nacionalistes.

Facsimil del setmanari *Sempre avant!* de Borgas Blanques. Format: 21 x 31 cms.

L'ECO D'IGUALADA

PERIÒDIC SETMANAL
 ANY III — NÚMERO 108 — 21 D'OCTUBRE DE 1922

Dels nostres compatriotes

Continuant la publicació de les lletres d'agradament rebudes, ens plau avui inserir la que ens fou dirigida pel germà d'un dia igualadenc retornat d'Àfrica, escrita íntegrament amb tot l'entusiasme d'un bon patriota a qui la nostra modesta iniciativa va despertar l'interès. El quadern signat en Josep Mateu el després de d'aquesta columna el nostre millor afecte, ho i desitjant, es mostra sempre tan bon igualadenc com apareix en tota els paràgrafs de la seva carta.

Senyor Director de L'Eco d'Igualada
 Ciutat
 Benvolgut senyor: salud. Hevent-me arribat el meu benvolgut germà, en Sebastià, Mateu, de l'Àfrica, el demano i desitjant d'enviar-li el número de L'Eco que cada setmana amb tanta alegria rebia i al mateix temps també desitjant tant gràcies per la bona obra que han fet i estan fent d'enviar un número del setmanari que tan bé vostà dirigeix, als fills de nostre hermanes igualades, ports del Nòrd, als on des de les mateixes terres africanes, sabien lo que éstabe passant en

l'Igualada, 2 d'octubre de 1922

Per la vergonya de la ciutat
 Si un home veig a Igualada per a formar concepte del nostre grau de cultura, a estar, com fora lògic, davant dels aparells dels nostres líders, amb tota seguretat que en trobava una impressió ben poc favorable i fins direm honesta, al aparador escullit per a luttar fon el d'algun d'aquests marcats després de negociacions amb lo gremi i el municipi.
 D'ordinari per a Igualada no son tots els venedors de llibres i periòdics, talats amb el mateix patró: empero a ho ha algun, i en un sol ho fem, que dona la vida de llur treballament al convertit-se en propagador de tot lo abecce: imortal.

Facsimil del setmanari *L'Eco de Igualada*.
 Format: 22 x 28 cms.

I quan Catalunya era lliure, ¿quina era la pàtria dels Catalans? ¿És que els catalans no tenien pàtria? Hi ha doncs, una cosa més clara que la llum del sol: *la Pàtria dels catalans és Catalunya!*

Aquesta veritat, però, no és encara compartida per tots els catalans i d'ací la tasca immediata a realitzar: donar a conèixer a tots els nostres compatriotes aquesta veritat, fer-los possessors d'aquest sentiment de catalanitat única i incompatible per tal que lògicament en facin derivar totes les conseqüències, i es comportin en l'esdevenidor talment com s'han comportat arreu del món els hòmens que tenint una pàtria no els és reconeguda en els seus tributs essencials: lluitar incessantment per a aquesta obtenció.

També "Verus" a *Costa de Ponent*, de Vilanova (30 oct.), defineix els conceptes de Nació i Estat. Per a ell hi ha una diferència manifesta entre aquests dos conceptes, i que per això:

La nació dels catalans és Catalunya, com la pàtria i la nació dels espanyols és Espanya. Per això som nacionalistes i per això lluitem i lluitarem fins a retrobar de fet la nacionalitat que Déu de dret ens donà i que l'Estat injustament contra natura ens detenta.

Les manifestacions nacionalistes

"Paradox", a la *Campana de Gràcia*, a propòsit de les manifestacions nacio-

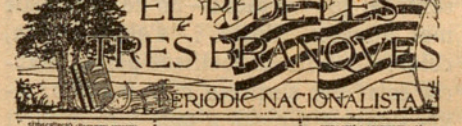
nalistes i de les exterioritzacions de l'ideal patriòtic dels catalans escriu:

Havem cantat massa *Els Segadors*; havem cridat massa, massa extemporàniament, visca Catalunya!; ens havem penjat masses llacets als traus, i havem fet masses actes expressant la voluntat de Catalunya perquè aquest bellugament gesticulador, pintoresc i líric no s'evaporí. Cal que tot, els visques, els himnes, els llaços i els actes, sorgeixin a les hores oportunes i amb l'oportuna decisió. Pensem en què els hòmens que han aconseguit fer-se temibles, no en donem de visques, ni fan diades per a expressar la voluntat del proletariat, i que els menys temibles, els catalanistes, són els que fan més vistosa i sorollosa ostentació de llur causa.

Potser els llacets, els cants i els actes no sobren. Més aviat hi ha una manca d'actuació darrera llur. Car si cada chor que entona els "Segadors" representés un estol combatiu, si en cada català que es penja una llaçada hi hagués un soldat disposat a defensar el que representa fins a donar la seva vida, si a darrera dels plebiscits expressant voluntats unànimes hi hagués un poble disposat a fer efectiu en la realitat aquest plebiscit, tanmateix els cants, els llaços i els actes nacionalistes serien una esperança per al bon patriota.

Un moment fou precís demostrar amb llustrina, cànctics i actes "la voluntat de

(Segueix pàg. 122)

PER ALUSIONS

"La Conquesta Borgeana" ha fet la mena d'opinió sobre el tema de la nacionalitat catalana. La Conquesta Borgeana ha fet la mena d'opinió sobre el tema de la nacionalitat catalana. La Conquesta Borgeana ha fet la mena d'opinió sobre el tema de la nacionalitat catalana.

CRONIQUE DE CASA

El Centre de Dependents del Comerç i de l'Indústria de Barcelona ha fet una gran manifestació patriòtica a l'edifici de la Mancomunitat de Catalunya. La manifestació va ser molt concorrida i va ser presidida pel Sr. Macià.

Facsimil del desenal *El Pi de les tres branques*, de Berga. Format: 36 x 52 cms.